

Nagyernye, 1881. július 7. – Budapest, 1948. szeptember 15.

Jogot végzett, majd egységes bírói és ügyvédi vizsgát tett. Az első világháború idején behívták katonának. Miután leszerelték, szolgabíró lett Maros-Torda vármegye egyik járásában, majd 1918 végétől ő lett a főispán. Felelős szerkesztőként jegyezte a Székelység című napilapot és a Maros-Torda című hivatalos lapot. A román csapatok bevonulása után áttelepült Magyarországra, 1923-tól ügyvédként dolgozott Budapesten. Hosszabb időn át az Irredenta Szövetség főtitkára. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, májustól a VIII. kerületi szervezet elnöke. A párt delegáltjaként tagja lett a kerületi nemzeti bizottságnak. 1945. október 7-én a budapesti törvényhatósági bizottság tagjává, majd november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Az FKGP Politikai Bizottsága 1947. május 29-én tudomásul vette, hogy kilép a pártból, amit másnap meg is tett, s a Pfeiffer Zoltán vezette Magyar Függetlenségi Párthoz csatlakozott. 1947. augusztus 31-én az MFP nagy-budapesti listáján megválasztott országgyűlési képviselő, 1947. november elejétől a Magyar Függetlenségi Párt Politikai Bizottságának a tagja. Az Országos Választási Bizottság november 20-án – az MFP többi képviselőjéhez hasonlóan, törvénytelen módon – megsemmisítette a mandátumát.